

EEN GANSE GANZIENDAG

Om half zeven loopt mijn wekker af.
 Het geratel dringt in mijn hersens door als een bulldozer in het natuurreserveaat.
 Mijn hand klauwt wanhopig in het donker.....

Een uur later bij het station. Stromende regen: 18 enthousiastelingen staan klaar om mee te gaan naar de Zeeuwse stromen voor een ganzenexcursie. De diverse pietjesmannen en vrouwen worden door de aanwezige wagens verdeeld; de chauffeurs geïnstrueerd. Onderweg nog steeds regen. Het giet oude wijven!! Mijn medeexcursieleider blijft echter optimist en verklaart dat in het delta gebied bij onze komst de zon gaat schijnen. Hij krijgt nog gelijk ook. Na de eerste stop bij het Hellegatsplein, waar we in de verte enkele ganzen (grauwe) zien en een sneeuwgorst langs de dijkhelling omlaagzakt, komen de eerste opklaringen, die de rest van de dag vergezeld worden van een zon, waar een astronaut jaloers op zou zijn.

Achter in de bak hobbelt een vleuggellamme stormmeeuw mee, om naderhand door een van onze leden gerevalideerd te worden.

Even voor Zierikzee piepen de remmen; op nog geen 200 meter van de weg graast op een bouwkaavel een troep rietganzen met ertussen enkele "kollen". De weg naar Haamstede is een en al verrassing; in een weiland zitten ongeveer duizend brandganzen. Enkelen van ons menen hiertussen dwergganzen te zien. Onmogelijk is dit niet. Vanaf onze afstand is het heel moeilijk waar te nemen; het kunnen ook jonge kollen zijn. Later blijkt dit inderdaad het geval te zijn.

Dat we ze kunnen determineren is te danken (ik noem het liever te wijten) aan een paar Belgen. Deze "heren" moesten zonnig fotograferen; met een miniatuurkachelpijp slopen ze naderbij, waarop prompt alles de lucht inging. Dat in hun land 12 miljoen vogels per jaar gevangen worden is al erg genoeg. Moeten ze nu ook onze ganzenpleisterplaatsen nog komen verontrusten?

Een controleur-vogelwet, in onze rijen aanwezig, voegde de daad bij het woord en stevende er op af.

Hij legitimeerde zich en wat bleek nu; onze verstorende elementen blijken lid te zijn van de Vogelwacht Schouwen-Duiveland. Geef mijn portie maar aan Fikkie!! Wat een afgang!!

Van zulke mensen verwacht je toch wel iets anders. Even verder duikt uit een slootje een steenloper op, die bij het zien van al de auto's bermafwaarts gaat. Je staat er verbaasd van wat er elke keer weer uit zo'n slootje omhoog komt.

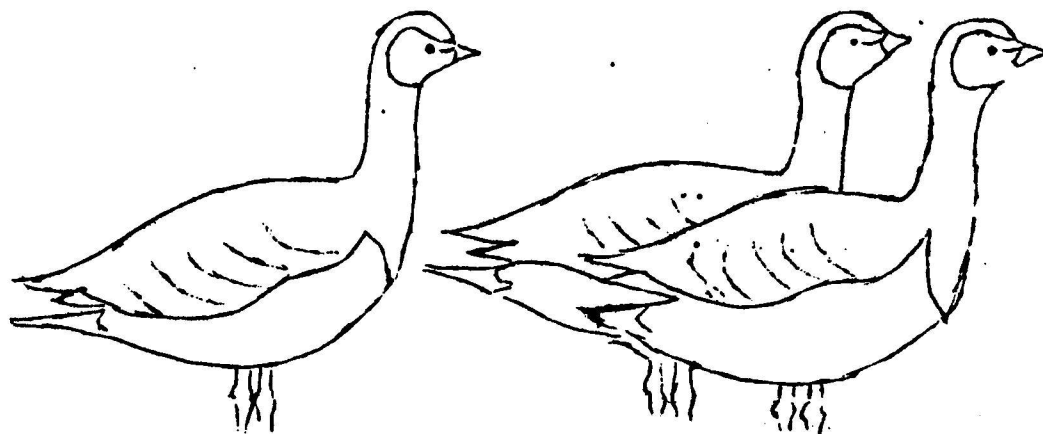
Andere slootjesvogels van deze uitgelezen dag waren dodaars, wulp en tureluur.

Hierna kwamen de Flauwerse inlagen aan de beurt. Zoals gewoonlijk vertoefden hier veel smienten, bergeenden, wintertalingen en zelfs een kluut.

Vlak voor Zijpe dook de zoveelste piet langs de kant van de weg op: een witgatje. Aangezien onze auto's nog steeds niet konden varen moest het Zijpe per pont worden overgestoken. West-Brabant rolde al gauw onder onze wielen door.

Bonte strandlopers fourageerden op strandjes bij Oud-Vossemeer. Het aanspoelsel trok oeverpiepers aan. We hoorden vaak hun karakteristieke roep. Om te laten zien dat zij er toch nog echt waren, kwamen de twee enige rotganzen, die we die dag te zien zouden krijgen, overvliegen.

Alsof we nog niet genoeg hadden gezien, kwam de klap op de vuurpijl bij de Anthoniusgorzen. Hier zaten tenminste 6000 brandganzen op de weilanden.

Ondanks de werkzaamheden aan de in aanbouw zijnde sluiswerken, blijken de ganzen hier toch nog regelmatig te komen.

Het liep al tegen vieren toen we langs buitengorzen bij Klundert reden.

Kolganzen, grauwe ganzen, en kleine zwanen vormden hier de hoofdmoot.

Beneden aan de dijkvoet werden de zo lang verbeide kleine rietganzen gezien

Alleen dan niet in het vrije veld, maar op het erf van een landbouwer/ ganzen-
vanger, die ettelijke lokkers had rondlopen.....

De duisternis was al ingevallen en nog steeds geen snert!

Het motel bij de rotonde in Gorinchem bracht echter uitkomst!!

. D.A.Jonkers.

.....